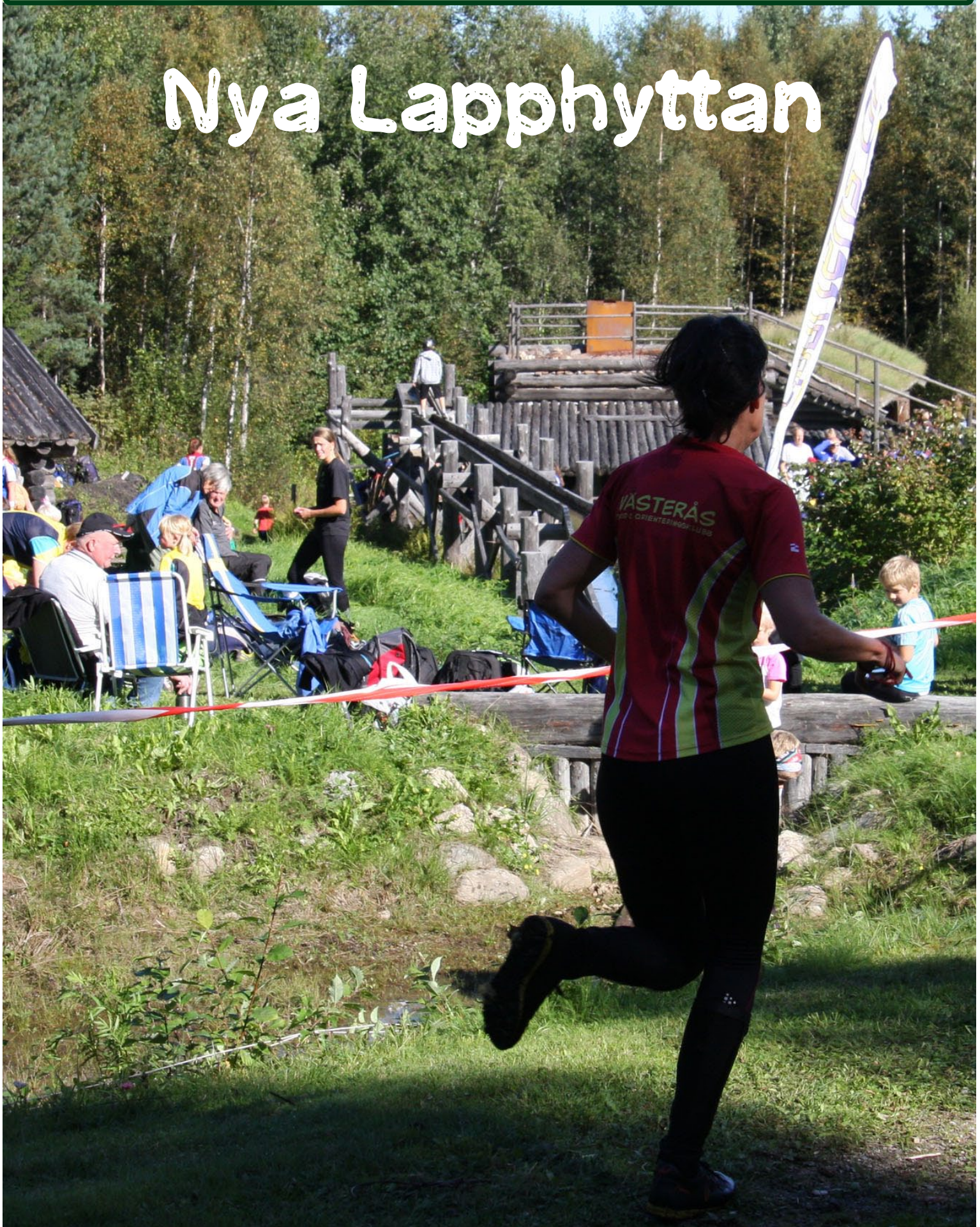

Nya Lapphyttan

VSOK arrangerade DM

Den soliga och fina helgen 3-4 september stod VSOK som arrangör av distriktsmästerskapen i medel- och långdistans. Tävlingsarenan var förlagd till Orientalen. Att tävlingen hölls vid Orientalen och Rocklundaskogen berodde på att det tänkta och planerade området ute vid Hallstaberget inte fick användas. Ett antal markägare sade bestämt ifrån orientering i sina skogar! Därför var man tvungen att flytta tävlingen.

Medeldistanstävlingen sprang man i södra Rocklundaskogen, där Per Wadman hade lagt banorna. På kartorna hade tyvärr meridianerna inte blivit tryckta, men det gick bra ändå då orienteringen blev mycket att följa stigarna som genomkorsar skogen. Långdistansen avgjordes i terrängen norrut från Orientalen. De längsta banorna hade kontroll upp mot Listakärr.

Banläggare här var Jo-

nas Lindegren.

Totalt till de båda tävlingsdagarna var cirka 550 löpare anmälda och av dem 430 i DM-klasserna. Något färre deltagare än normalt vid DM. Orsaken var väl att VSOK var arrangör och normalt utgör en stor del av löpare vid DM-tävlingar. Visserligen deltog ett antal VSOKare för att vara med och tävla om DM Grand Slam, men även funktionärer får Grand Slam-poäng.

Tävlingsledare var Magnus Larsson. För att öva upp nya tävlingsledare för framtiden så hade Eva Palm och Maria Ivermark tagit på sig uppgiften som biträdande tävlingsledare. Bra!

VSOK lyckades på dessa två tävlingar hemföra 13 DM-tecken varav Per Sundström, Markus Österlund, Carl Näslund och Malena Ahlström tog två tecken var.

Per Haepling

Årets mortionslöpning som propagerade för blodgivning och gick den sista augusti begåvades med ett dramatiskt väder. Strax innan de som sprang 10km startade, så började det ösregna från en mörksvart himmel. Det var deltagarrekord med över tre tusen startande. De flesta är anmälda i grupp via sin arbetsgivare och får sedan dela på en välstoppad matkasse. I år blev det baklucke-picknic för de allra flesta. Endast ett fåtal trotsade regnet och satt mitt på gräsplanen efter loppet. Några framgångsrika VSOKare stod längst fram vid startsnöret för 10km-loppet, men med företags-tröjor på sig. När 5km-loppet skulle starta var det

tänkt att de som hade tidtagningschips skulle sticka först och den stora mängden promenerare fem minuter senare, men alla rusade samtidigt så det blev väldigt trångt när banan smalnade av. Speakern påpekade att det var bra med regn för löparna eftersom syrehalten i luften ökade. Jag stod och tryckte under ett plasttak vid målet, när segraren på 10km banan gick i mål i ensamt majestet ca. två minuter före andre man. Segaren var VSOKaren Anders Österlund, som vann även förra året. Arrangemanget är populärt och man fick ett tiotal nyanmälda blodgivare.

Christina

BLODOMLOPPET

Känner ni herr Kantarell uti Svalboviken?

Har ni också hört talas om kantarellplockare, som händelsevis hade tagit med sig en tvättkorg i bagaget, och kommer hem med den smitfull med råge. De berättar för den som vill höra på, att det var alldeles gult på marken, och att det fanns lika mycket kvar att plocka om det hade funnits tid.

Jag har aldrig trott på dessa berättelser, för mina kantarellfynd brukar inskränka sig till någon liter då och då, men nu är jag beredd att ändra åsikt.

Den årliga matchen mellan sörmålandsveteranerna

och dito västmanlands utspelades i år vid Svalboviken. En riktigt svår orienteringsterräng väntade, och det var redan på väg till första, som jag var på väg att irra bort mig, vilket ju förövrigt inte alls är ovanligt när det gäller mig. Nägorlunda säker på var jag befann mig navigerade jag försiktigt framåt. Plötsligt var de där, kantarellerna! Marken lyste helt plötsligt gul!! Jag hade aldrig varit med om maken.

Nu var det ju bara att fortsätta, för här skulle tävlas och tävling blev det. All-

deles för svårt för mig, men i mål tog jag mig, och vännen Per-Arne Ekbohm, gammal VOK:are, som jag stötte på såväl under banan, som vid målgången, höll med mig om, att det nog inte skulle bli så väldigt dålig placering trots allt, för i den här terrängen skulle det finnas många tappade sugår. Det var jag helt säker på, och så blev det också. Trots en kilometertid på 16 minuter slutade jag på övre halvan i 65-klassen.

Glad var jag, men jag skulle bli gladare, ja överlycklig, sedan jag tagit en

bärkasse under armen och begett mig ut i skogen igen.

Ånej, sa startpersonalen, som höll på att riva. Du får inte beträda tävlingsområdet, abbans, men i nästa sekund fnissade de glatt och önskade god jakt. Och det blev det!

Det var en helt magisk upplevelse att kunna gå där och nästan rata de mindre svamparna till förmån för de riktigt stora. Så snart ett ställe var färdigplockat väntade ett till alldeles bred-

vid. Lycklig var jag som ett barn, och en halvtimme senare kunde jag känka iväg med ca 2,5 kg vackert gula svampar.

Sambon var mäktigt imponerad, då jag berättade min historia.

– Jag hade kunnat plocka en tvättkorg full om jag bara hade haft tid, skröt jag, och jag tror nästan att det hade kunnat lyckas. Åtminstone en tvättkorg modell mindre.

Torsten Lund

Skogskulsavslutning med korbgrillning

Under hösten har man genomfört fyra torsdagar med skogsskull för de minsta. Det har varit tre grupper med födda: -06, -05 och -04. Antalet barn har varit

mellan 30-40 med en topp på 47. Man kunde även vara med på Arosträffen, men det lockade inte så många. På avslutningen den 22 september var det

tillfälligtvis uppehåll denna regniga höst, men väldigt blött och lerigt i skogen. Barnen i yngsta gruppen var väldigt ivriga att rusa runt på en ganska lång

markerad bana med barnboksfigurer som kontrollnummer. Vi upptäckte att Pippi inte fanns på plats. På något ställe satt det två skärmar, så det gällde att

vara uppmärksam. Därefter kunde man välja att köra några av sex banor runt omkring Orientalen med sportidentstämpling. Barnen var jättesnabba, även om man rusade till fel stämplingsbock ibland.

Som avslutningspris fick alla miniskärmar och sedan blev det korb och dricka till alla. Grillmästaren Johan Ahlström meddelade att till våren fortsätter skogsskull igen, och då blir -04-orna uppflyttade till en träningsgrupp.

/ Christina

Veteranernas landskapsmatch

Västmanlands veteraner utkämpade en landskapsmatch mot veteranerna i Södermanland torsdagen den 8 september. Tävlingen arrangerades av IK Standard vid Svalboviken tre mil söder om Eskilstuna.

Tävlingsterrängen var stenig och besvärlig och dessutom var det svåra kontroller som vållade en del problem att hitta kontrollen direkt. Man tävlar i 11 klasser, från HD60 -H85+öppen7. Segrare

får 10 poäng, tvåan 9 poäng, osv, alla som fullföljer får 1 poäng. Västmanland hade 90 startande och Södermanland 99.

Av VSOKarna lyckades Kuno Österlund (H70), Gertrud Asplund (D70)

och Lennart Öberg (H80) ta var sin seger i respektive klass. Södermanlands herrar fick ihop 139 poäng mot Västmanlands 115, men damerna från Västmanland var en poäng bättre än sina motståndare

från Södermanland.

Totalt vann Sörmlänningarna matchen med 25 poäng.

Per Haepling

Orienteringshelg i Riddarhyttan

Lite senare på året än vanligt gick årets OL-round, i OK Hedströmmens regi. Senaste åren har vi fått uppleva riktig sommarhetta i gassande sol, men i år var det mildare temperaturer och istället för att njuta av värmen kunde man njuta av de fina höstfärgerna på träden.

Tävlingarna var förlagda i närheten av Liens camping i Riddarhyttan liksom de senaste åren då vi har befunnit oss i dessa marker. Arrangören hade tänkt flytta till annat område i år, men efter flera påstötningar från "stamgäster" valde man att förlägga tävlingarna här även i år.

Perfekt väder för nattorientering på fredagskvällen, uppehåll och lagom tempererat i luften gjorde kvällen till en lyckad tillställning. Själv drogs jag med en envis förkylning så jag fick nöja mig med att vara åskådare och supporter, men jag tror att även om jag hade sprungit hade natten upplevts gemytlig.

Lördagen hade sen start, vilket uppskattades av många, speciellt de som kämpat sig igenom nattens banor. Långdistans på lördagen gjorde att många fick bekänna färg. Det var nämligen tunga banor efter en hel del regnande i markerna. Tungt att springa,

men gynnsamt för de flertalet löpare som istället ägnade sig åt att plocka svamp. Tyvärr lockade inte tävlingarna mer än cirka trehundra deltagare, vilket kan förklaras av att man hade konkurrens av andra orienteringstävlingar, samt dessutom Lidingöloppet, med alla dess kringarrangemang.

Söndagen bestod av medeldistans, och hade man som en hel del VSOK:are kämpat sig igenom alla tre dagar hade man möjlighet att fajtas om priserna som delades ut till "årets OL-roundare".

Magnus Öhling

August och Calle lyckades bäst i Svenska Mästerskapen

När SM tävlingarna sammanfattas för 2011 så visar det sig att ungdomarna lyckades bäst och det var i H15 och H16 som August Mikaelsson och Carl Boman sprang till sig fina placeringar. USM anordnades i år i Färgelanda som ligger strax utanför Uddevalla.

Carl gjorde två stadiga lopp i H16 och knep en 15e plats på sprinten för att sen göra ännu bättre

ifrån sig när det var dags för långdistansen och blev där 11:a.

August fick ordentligt bra fart på benen redan i sprinten och kom 12 i en stenhård konkurrens och hade endast 1.18 upp till guld.

Bland seniörerna så lyckades Alva Ohlsson bäst och i B-finalen blev hon fyra på medeldistansen.

Terje L

Tävlingar på historisk mark

Fagersta och Norbergs tävlingar avgjordes på museal mark i början av september. TC låg nämligen på det som kallas Nya Lapphyttan. Hyttmiljön är uppbyggd som en kopia av den "gamla" Lapphyttan i

Olsbenning. Den gruvmiljön härstammar ända från 1100-talet och anses som en av Sveriges äldsta hyttmiljö med masugnar, järnbodar, kollada samt en rad boningshus.

Verksamheten ägde rum

under ett par hundra år innan den flyttades i slutet på 1300-talet. Det var sen utgrävningar mellan åren 1978-83 som blottlade Lapphyttan och där fick man en inblick på vilken verksamhet som låg som

grund till bergmännen i Norbergstrakten.

Tanken med Nya Lapphyttan är att skapa en miljö som visar upp den medeltida järnproduktionen. Tyvärr har man trots gedigen expertis bland annat från

SSABs järnverk i Oxelösund inte lyckats skapa järn i den "Nya" miljön. Det är tydligen så att våra medeltida kamrater satt på en gedigen kunskap.

Terje L

